

Ben Seni Nefesimle Isıttırdım

– gölge06 · 14 Ağustos 2016

Geçit vermeyen dağ dorukları gibi ıssız ım yine
İsli lambaların altında
Kar suyu içiriyor um şiirime
Sensiz ligin mahzenlerinde vuslat nöbetindeyim
Yıllar yıllar sonra bile
Aynı noktadayım
Aynı acının eşliğinde

Ve sana kırgın olduğum kadar kırgınım kendime

Keşke...

Çölde su bulmuş yolcu gibi koşmasaydım Sfenkslerin gölgesinde çürümüş sevdana
Kağıttan bir kayığı, şırl şırl akan bir dereye bırakır gibi
Bütün yaşanmışlığı bıraksaydım keşke zamanın kollarına

Ateş çemberinde bir akrep gibi zehirlemeseydim kendimi
Tıpkı senin yaptığın gibi o yetim sevdayı kefenleyip gömseydim
Kalbin Süveyda sına

Düşünmeseydim seni
Senin beni düşünmediğin gibi

Gel gör ki...
Boynumun borcu dedim
Gönlümün harcı dedim
Bir Hamaylı gibi astım sevdanı boynuma
Yokluğun da ırmak yatakları gibi kurudum
El açmadım ne yağmura, ne borana
Kanıma ekmek doğradım
Tenezzül etmedim
Kuş sütü sofralara

Gün oldu odun taşıdım kendi ateşim e
Ateşlerde yandım
Bir gün bile sorgulamadım sevdamı

En kötü kabusları bile hayra yordum

Hayber de Hz Ali

Surlarda Ulubatlı Hasan

Çanakkale de Seyit onbaşı oldum

S

a

v

a

ş

t

l

m

Senin için

Bizim için

Savaştım

Sen bir başkasının avuçlarından yudum yudum mutluluk içerken bile

Bir kez öldürsem

Bin kez yasat tım seni içim de

Hasretten boğum boğum boğuldum da

Can havli ile su yüzüne çıkan süngerciler gibi

Hep seni çektim ciğerlerime

Fırıncı küreğinde ki o sıcacık somuna and olsun ki

Bu öküzün boynuzundaki yalan dünyada

Bir dikili ağacım olmasa bile

Şiir satar yine bakardım sana

Omuzlarımı kanata kanata yükünü taşırdım

Avuçlarımı yakmak pahasına helalinden ekmek getirirdim

Gökte yıldızlar üşüsün

Ben seni nefesimle ısıtırdı m

Bırakaydında, hedefine tutsak bir ok gibi hep sana yol alaydım

Kızılırmak gibi kıvrıla kıvrıla hep sana akaydım

Ol de, olaydım

Öl de, öleydim

Ömür denen bu yalana

Kendi kanımla senin adını yazaydım

Sen yanımda olaydın da...
Ben aşk yolunda kırılıydım